

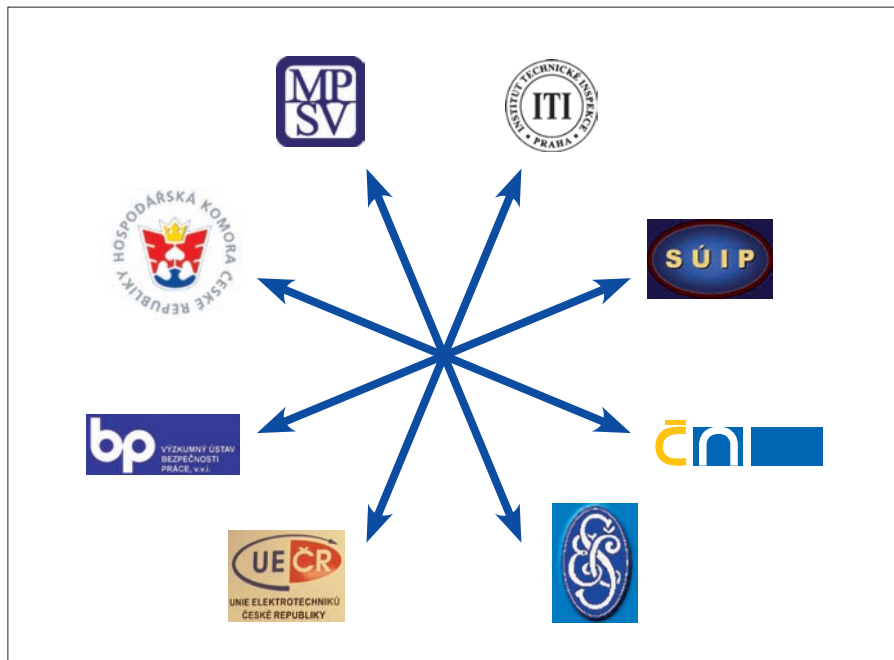
Otázky, otázky, otázky...

Co se dělo dne 20. února na zasedání Elektrotechnické sekce HK? Bylo to druhé setkání většiny představitelů české elektrotechniky (první již 7. února, informace v Elektro č. 3, str. 14), resp. těch institucí a organizací, které mohou, smí a vzhledem ke svému postavení i musí mluvit do všech otázek s českou elektrotechnikou spojených. A právě slovo „otázka“ se stalo i při tomto jednání zakládáním nejvyšším. Ukázalo se totiž, že otázek máme v naší elektrotechnice více než správných odpovědí na ně.

Už sama tato skutečnost stojí za otázky: nedostala se česká elektrotechnika do vleku událostí, namísto aby ona sama určovala svůj vlastní chod? Pracují všechny kompetentní instituce v oboru tak, aby bylo možné dát na všechny otázky včas a správně odpovědi? Jestliže nikoliv, je struktura institucí v oboru dostatečná a kvalifikovaná? Nezapal někdo v době, kdy se množství a naléhavost otázek začaly stupňovat nad únosnou míru?

Jedno ze zlatých pravidel lidského konání praví: „Vše je jasné, dokud se to nezačne vysvětlovat“ (autor neznámý). Bez ohledu na to, že toto pravidlo platí i v jiných oborech lidské činnosti, v elektrotechnice platí dvojnásob. Elektrotechnika druhé poloviny 20. století v České republice se zejména v ohledu bezpečnosti práce pyšnila propracovaným systémem úkonů, pokynů a zákonů, které precizně vypilovávaly každou provozní situaci a postupy s ní spojené. Opodstatnění této vypilovanosti se skrývalo v pojmech jako „bezpečnost práce“, „pracovní kázeň“, „zodpovědnost“, „systémy prevence“ apod. Systém fungoval poněkud přísně a direktivně, a jestliže provozní situace neodpovídala předpisu, což se dělo, jak už to tak u praxe velmi často bývá, přizpůsobila se situace a případné otázky byly zodpovězeny na školení a podle normy.

Od roku 1990 se kvas otázkami poněkud zrychlil a na principu „hrnečku vař“ došlo k jejich samovolnému výlevu mimo okraje českého elektrotechnického kotlíku. Instituce, k řízení chodu elektrotechniky v té době určené, donucené nebo přizvané, se drahně let staraly povětšinou pouze o své etablování v nově bujících vztazích a v otázkách elektrotechniky raději ukazovali prstem jedna na druhou, třetí, čtvrtou ... Výsledkem je, že dnes, tváří v tvář základním elektrotechnickým problémům umístěným v nově utvořeném prostředí, neumí žádná z kompetentních institucí kvalifikovaně odpovědět na otázky doposud zdánlivě jasné a přímočaré. Jednání na ES HK jak dne 7. 2., tak dne 20. 2. to ukázala dostatečně.

O jaké otázky tedy především jde?

- Víme v současné době, o čem hovoříme v případě vyhrazených technických zařízení (VTZ)?
- Patří elektrické spotřebiče a elektrické ruční nářadí mezi VTZ?
- Jaká odborná způsobilost je potřebná k provádění jejich kontrol a revizí?
- Jaká odborná způsobilost je potřebná k provádění kontrol a revizí zařízení ve zdravotnictví?
- Je zapotřebí provádět revize těchto zařízení i v záruční době?
- Z jakého důvodu vznikají rozporná stanoviska v náhledu na VTZ u různých kompetentních institucí ČR?
- Co všechno spadá do kompetence výrobce, podle zákona 22 osoby zodpovědné za výrobek?
- Kdo je povinen poskytnout návod na způsob provádění kontroly a revize svého výrobku?
- Jaké bude v budoucnu postavení a role revizního technika?
- Jaká je praxe ohledně revizí a kontrol v zahraničí? Lze se jí inspirovat i pro ČR?
- Nakolik bude provozovatel zatížen prováděním kontrol a revizí v periodicitě podle norem?
- Odpovídají naše předpisy evropskému prostředí otevřeného prostoru služeb, zboží a osob?
- Kdo je povinen a kdo oprávněn dávat odborné veřejnosti výklad nepřesných zákonů a předpisů?

- Zhodnotil někdo kompetentní, že stav podnikatelského prostředí v ČR není (pod vlivem požadovaných kontrol a revizí) kompatibilní s tímto prostředím v SRN nebo ostatních zemích EU?
- Uvědomují si inspekční orgány, že od roku 2009 bude zákonem platit volný pohyb zboží a osob?
- Jak nevyvážený stav budou posuzovat kontrolní inspektoři?
- Uvědomují si kompetentní orgány, že předpisy a zákony vztahující se k problematice VTZ a bezpečnosti spotřebičů a ručního elektrického nářadí netvoří jednotný, srozumitelný a navzájem se podporující rámec, a že si naopak v několika zásadních ustanoveních odporují?
- V jaké fázi jsou věcné záměry nových zákonů o VTZ, který již byl zpracován a předložen MPSV, a zákon o volném pohybu služeb?

Dost! To prozatím úplně stačí! Na některé uvedené otázky lze odpovědět snadněji, na jiné nelze odpovědět vůbec. Odpovědi ale vyžadují všechny!

Na závěr si proto položíme otázku: **Jak je vlastně struktura a které instituce se vlastně starají o chod české elektrotechniky?** Článek zpracovávající odpověď na tuto otázku připravíme do co možná nejbližšího čísla Elektro.

redakce Elektro